

[Haunstrup-Clemmensen.]

gjort færdigt, og der er formentlig heller ingen andre, der har noget ønske om, at det for, jeg ved ikke om det er fjerde eller femte gang skal til første behandling. Vi har tidligere givet udtryk for, at vi under udvalgsarbejdet sagligt vil gå ind i disse spørgsmål. Vi mener, der på en række områder er tale om forenklinger, som vi fuldt ud kan tiltræde. På andre områder — der er nævnt spørgsmålet om amtsrådsforeningens deltagelse i finansieringen o. lign. — vil vi gerne have lov til at overveje problemerne i udvalget, men vi vil altså medvirke til en saglig og hurtig behandling af dette lovforslag.

Henning Philipson (SF):

Jeg vil gerne sige, at vi anser det overordnede sigte i dette lovforslag for at være rigtigt, nemlig at vi nu i højere grad end hidtil forlader kollegiebyggeriet og derefter går over til at indrette boliger for unge under uddannelse i det almennyttige byggeri, og det gælder også i det omfang, der er mulighed for med hjemmel i dette lovforslag at indrette boliger for ældre i det almennyttige byggeri. Sigtet er vi altså for så vidt enige om.

Jeg nærer derimod nogen betænkelighed i en anden henseende, men jeg vil godt sige på forhånd, at jeg ikke beder ministeren om at svare nu, for det er noget, vi kan drøfte under et eventuelt samråd i udvalget. Det, der giver mig anledning til betænkelighed, er dette, at man nu i forhold til kollegierne nedtrapper statslånene fra de gældende 25 pct., når det drejer sig om kollegiebyggeri, ned til de 21 pct. + 5 pct. fra kommunerne, når man indretter disse boliger i det almennyttige byggeri. Den rent administrative hensigt hermed er indlysende, for det hænger sammen med den måde, hvorpå man har vedtaget at ville finansiere det almennyttige byggeri, men jeg mener bare ikke, der er noget i vejen for, at man netop med henblik på at nedsætte lejen for boliger til unge under uddannelse, pensionister og andre, som måtte have brug herfor, anvendte en anden finansieringsmetode end netop de 21 pct. + de 5 pct. Det er noget af det, vi må se på under udvalgsarbejdet, og jeg forbeholder mig naturligvis ret til at stille de nødvendige ændringsforslag i så

henseende. Om vi så kan komme igennem med dem, er en anden ting.

Min hovedindvending mod dette lovforslag er, at man ikke anvender kollegielovens principper om statsfinansiering i forbindelse med indretningen af boliger for unge under uddannelse i det almennyttige byggeri. Jeg tror, det ville have været rigtigt, om man gjorde det — jeg tager meget gerne mod belæring, hvis jeg har sagt noget forkert, men jeg beder naturligvis ikke om, at ministeren i detaljer skal kunne svare nu, fordi det teknisk kan være ret så omfattende.

Vi vil som sagt gerne se på det i boligudvalget; der er nogle intentioner i dette lovforslag, som vi principielt synes er rigtige, men vi vil gerne have lov til at se på tallene.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Kristeligt folkepartis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, og jeg skal blot sige, at vi kan tilsige dette lovforslag vores velvillige behandling i udvalget.

Jeg vil gerne føje til, at jeg anser det som noget meget betydningsfuldt, at de ældre, efter at de har måttet opgive at klare sig selv i deres hidtidige hjem, får mulighed for at blive så nær deres vennekreds og deres naboer som muligt og helst også fortsat i deres eget hjemsovn. Jeg mener at kunne se, at der i lovforslagets sidste del er en mulighed her, som vi i hvert fald meget gerne vil have belyst, og som vi stiller os særdeles positivt over for.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg agter altså ikke at behandle dette lovforslag som en ren rutinesag her i folketinget. Jeg forstår i og for sig godt de fleste ordføreres ulyst til at beskæftige sig med dette forslag, for det er faktisk et meget sørgeligt kapitel i dansk boliglovgivning, der her er forelagt.

I virkeligheden — og det vil jeg sige ligeud — ser man nu regeringen og socialdemokratiet kapitulere fuldstændig over for ungdommens boligproblemer, og det er i virkeligheden fabelagtigt, at man nu møder med et lovforslag med en finansiering, der bringer værelser og boliger frem til en pris, som står i skærende modstrid med den økonomiske evne, de unge har.

Først skærer man ned på uddannelses-